

Tisztelt Tagtársaink!

Az Ulmi Magyar Kultúregyesület
2008. április 13-án, vasárnap, 17 órai
kezdettel tartja **választási közgyűlését.**

Mivel a jelenlegi tisztségviselők mandátuma lejár, új vezetőség megválasztása szükséges.

A közgyűlés napirendi pontjai:

1. 2007-es év értékelése - elnöki beszámoló
2. Kincstárnoki beszámoló
3. Pénztárelenőrök beszámolója
4. Vezetőség felmentése
5. Új vezetőség megválasztása
6. Az egyesület irányvonalának meghatározása, javaslatok
7. Egyéb hozzászólások

Alapszabályunk értelmében a választási közgyűlésen szavazati joggal csak az a tag rendelkezik, akinek a választás napjáig nincs tagdíjhátraléka.

Aki nem tud részt venni a közgyűlésen, írásbeli meghatalmazással képviselheti magát. A szavazásra jogosult tag írásbeli meghatalmazással max. három, nem jelenlévő tagot képviselhet.

A közgyűlés csak abban az esetben határozatképes, ha a tagság egyharmada - az írásbeli meghatalmazásokat is beleszámítva - jelen van.

Kérjük tagtársainkat, hogy egyesületünk jövőjének biztosítása és az újonnan megválasztott vezetőség munkájának segítése érdekében minél nagyobb számban vegyenek részt a közgyűlésen.

Részvételükre, javaslataikra számítnak.

AZ EGYESÜLET VEZETŐSÉGE

Kellemes húsvéti ünnepeket!

Dutka Ákos: **Március 15.**

A rög alatt most megmozdul a mag
S a szív alatt az örök gondolat,

Hogy itt e rögből egy darab vagyunk,
Rajta nőttünk és általa vagyunk.

Száz titka, nedve még bennünk kering,
Daloltunk, sírtunk s rög leszünk megint,

Magyar mezőn egy múló kis halom,
De repültünk egy bátor dallamon,

Mit zengve hoz a márciusi szél
És vele dobban szívünkben a vér,

A vér, amelyet érlelt annyi nyár,
Kalászbba szökkent magyar napsugár.

Anyád porában most mozdul a vér
S indul feléd az új magyar kenyér.

Lélekké válik benned majd a rög,
Mely véred, hazád, sírod, börtönöd,

S benned dalolja örök dallamát
Anyád a rög, hogy ez a föld hazád.

Szervusz Budapest

Egyesületünkben február 9-én szívet melengető előadást hallhattunk a Donauwellen Duó előadásában. Német közönségünk egy része igencsak csodálkozott, amikor megtudta, hogy ezek a közismert dallamok mind magyar zeneszerzők művei.

Pintér József kiváló hegedűjátéka, Jurenák János nagyszerű zongorakísérete és a sztárvendég Rosendorfsky Mária szólója olykor megrikatta, olykor megnevette a lelkes közönséget. Az ilyen és hasonló rendezvényekkel tudja egyesületünk megismertetni, megszerettetni magyar kultúránkat az érdeklődő német vendégeinkkel.

Március 14.,
péntek, 20 órakor

TAVASZI BÁL

Zenél a Kristály Duó

Ulmer Schwabenball

2008. április 5-én,
szombaton, 19 órakor

Gasthof Bräustüble
Magirusstraße 44, Ulm

Tel. elővétel (0731/41570)
11,- EUR, esti pénztárnál 12,- EUR

Extra Hungariam

non est vita, is est vita non est ita*) - írta a legnagyobb magyar a Hitelben. E cikksorozat, - melyben a történelmi Magyarországon kívüli magyar jelenlét egyes mozzanatait kísérlém meg bemutatni -, címeként Széchenyi István szállóigéjének kezdő részét vettem kölcsön.

A bambergi lovas

Ezer évvel ezelőtt, 1007-ben, a felső-frankországi Bamberg városban II. Henrik (Heinrich) (973 vagy 978 – 1024) német-római császár püspökséget hozott létre, és még ugyanebben az évben elkezdte építtetni a püspöki székesegyházat, a Bambergi

Dómot. A Dóm 1081-ben és 1185-ben is leégett, de mindig újjáépítették. Az óvárosban ma is látható az 1237-ben Szent Péter és Szent György tiszteletére felszentelt székesegyház, ami azóta természetesen sok változáson esett át, de sok eredeti elemet is megőrzött. Közülük kétségkívül a leghíresebb a mintegy életnagyságú lovasszobor, a bambergi lovas (Bamberger Reiter), amely évszázadok óta a város szimbóluma. A szoborról biztosan tudjuk, hogy közvetlenül az új templom felszentelése előtt készült, és hogy elejétől fogva a mai helyén állt, a Sz. György hajó északi főoszlopán elhelyezett konzolon. Nem ismerjük bizonyossággal sem az alkotóját, sem azt, hogy kit ábrázol a szobor. A művészettörténet az antikvilág utáni első életnagyságú lovasszoborként tartja számon a bambergi lovast. A román stílusú szoboralkotásokra jellemző merevségből semmit sem tapasztalunk, ellenkezőleg - a műalkotás a görögus finomságával és könnyedségével első pillanattól elbűvöli a nézőt.

A szoborkompozíción felismerhetjük a XIII. századi világnézetet. A konzol jobb oldali, azaz déli tartóján egy démonfejet látunk. Ez jelképezi az alvilágot (civitas diaboli), vagy a holtak világát (civitas mortuorum). A konzol felső része - a ló és a lovas - a középső kozmoszt, az élők világát vagy a földi világot (civitas terrae) testesíti meg. E földi világon belül könnyen felismerhető az ismert hármas tagolás: a növények, az állatok és a teremtés koronája, az emberek világa. Végül a baldachin a másvilágot, az Isten világát (civitas dei), a paradicsomot

szemlélteti. A lovon ülő alak koronát visel, tehát királyt ábrázol. Mivelhogy a szobor egy templomban van, egy szentet kell ábrázoljon, melynek valamiféleképpen kapcsolatban kell lennie a

dómmal. II. Henriket 1146-ben avatta szentté III. Jenő pápa, feleségét Kunigundát (Kunigunde) (980 körül – 1033) III. Ince pápa kanonizálta 1200-ban. Az egyetlen szentté avatott német-római császárházaspárt a katedrálisban temették el. A sírban látható márványszarkofág a császárházaspár elhalálása után sokkal később, 1499 és 1513 között, Tilman Riemenschneider műhelyében készült és az addigi két márványkoporsót helyettesíti. Ha figyelembe vesszük, hogy a katedrális felszentelésekor II. Henrik sírja már több mint kétszáz éve emléketemelt a szent császárra, és hogy már akkor, úgy mint ma is, egy kedvelt zarándokhely volt, akkor nyilvánvaló, hogy a katedrális tervezőinek semmi okuk nem volt ennyi idő után még egy lovasszoborral adózni az egyébként nagyon kedvelt császár emlékének. Mindemellett, a lovas nem visel császári ornatust, csupán királyi korona ékesíti a fejét. A művészettörténészek mindebből azt következtetik, hogy a bambergi lovas nem lehet II. Henrik. Egy másik szent király, aki számításba jöhetne Szent István (975 körül – 1038), országalapító királyunk. István felesége Gizella (Gisela) királynénk (985 körül – 1065) II. Henrik húga volt. Istvánt 1083-ban VIII. Gergely pápa szentté avatta és augusztus 16-ára tette az ünnepét. Korabeli adatok igazolják, hogy a bambergi katedrálisban István szentté avatása utáni ünnepnapján misét tartottak tiszteletére.

Mindezek a tények arra készítetnek egyes művészettörténészeket, hogy a bambergi lovast Szent István királyunkat ismerjék fel.

Dr. Hatvany Béla Csaba

*) Magyarországon kívül nincs élet, ha mégis van, akkor nem olyan.

Wass Albert

születésének 100. évfordulója
és halálának 10. évfordulója
(1908. január 8. - 1998. február 17.)

Wass Albert:

Levél mindenkihez, aki Magyar (részletek)

Erdélyi Véreim megszólalok újra, mert fontosat kell mondjak, halálosan fontosat. Harangom, ha lenne, félre verném. Kürtöm, ha lenne, riadót fújnék rajta nappal és éjszaka. Kardom, ha lenne vérbe mártva hordoznám meg köztetek. De csak a szó maradt meg nyelvem gyökerén, s a hang, hogy belefördíthassam ebbe a részvételen, megkergült világba: segítség, emberek!

Pusztul a magyar! Veszedelemben a nemzet! Ezeréves honában láncra verve vérzik és segítségért kiáltó szavára nem figyel föl senki! Még idegenbe szakadt testvéreimből is csak egy marékra való! Míg pusztul a magyar odahaza a Kárpátok alatt: mi, idegenbe bujdosott magyarok ülünk szétszórta, behúzott nyakkal, békés otthonunk kényelmében s tehetetlenségünkben csak keseregni tudunk. Sajog bennünk ez a tehetetlenség, s ha magunkba nézünk: szégyenkezünk a szelíd jólétért, amibe sorsunk ültetett, míg odahaza fájznak, éheznek testvéreink, s oláh korbács veri véresre gőmgyedt hátukat.

De tehetetlenek vagyunk-e valóban, vagy csak a kényelem, az elhízott lélek lustasága hiteti el velünk? Miért tudnak a zsidók segíteni egymáson a földgömb minden távolságán át? Az írek, a finnek, a görögök? Miért különbek ezek, mint a magyar? Lehetséges lenne, hogy a nemzeti hűség parancsolatait mélyebbre vészte Isten az ő lelkiükbe, mint a miénkbe? Emberi számítás szerint mindössze néhány esztendő áll még rendelkezésünkre ahhoz, hogy évszázados tunyáságainkat levetkőzve és jóvátéve megnyergeljük az alkalom adta lehetőségeket, s megmentjük Erdély meg a Felvidék magyarjait a kipusztulástól. Mirajtunk múltik ma, mirajtunk egyedül, hogy elnyeli-e őket a roppant sírgödör, amit ellenségeink ásnak immár száz esztendeje, avagy győzedelmeskedünk fölötté az Úr erejével és magunk emberségéből?

Mit tennének más nemzetek fiai a mi helyünkben? Hadd idézzem egy derék amerikai, David Funderburk, Amerika volt romániai nagyköveteének hozzánk intézett szavait: „*Egy-két felvonulást rendezni évente semmit sem ér! Dolgozni kell, naponta. Írni, írni, írni: szenátoroknak, képviselőknek, az elnökeknek, a külügyi hivatalnak. Írni, írni, írni: újságcikkeket, tanulmányokat, könyveket nem magyarul, hanem angolul és terjeszteni, terjeszteni, terjeszteni a nyomtatott betűt.*

Ha eredményeket akartok elérni, dolgoznotok kell érte. Hiába vártok arra, hogy mások végezzék el helyettetek a munkát. Egy bekövetkezendő új világrendezéstől csak akkor várhattok jót, ha idejében meggyőzitek azokat, kik a rendezést végzik majd, hogy úgy az igazság, mint a gyakorlati célszerűség, a ti oldalatokon van. Addig is, míg ez bekövetkezik, harcoljátok ki az erdélyi magyarok jogainak tiszteletben tartását, mielőtt az öregek kihálnak, a fiatalokat erőszakkal elrománosítják...

Így gondolkodik, s helyünkben így cselekedne egy holland és angolszász vérből származó amerikai. Lehetséges lenne, hogy mi magyarok hitványabbak vagyunk, rövidlátóbbak? Elkényelmesedettebbek? Hűség nélkül valók: Még mindig annak a szerencsétlen, mákonyos Kossuth-nótának akaratomlasztó befolyása alatt állunk, melynek kísérteties ármánya, mint gonosz varázslat elsőtétíti történelmünket? „*Kossuth Lajos azt üzenté elfogyott a regimentje, ha még egyszer azt üzeni mindnyájunknak el kell menni, éljen a magyar szabadság, éljen a haza!*” Se szabadság, se haza, nem élhetnek a mégegyszerekből. A történelem nem ismer mégegyszereket. Hiába daloljuk bele ábrándozva abba a gyorsan mozgó világba, hogy éljen a magyar szabadság, éljen a haza, mert a mégegyszerekre való tunya várokozást eltapossa s betemeti az idő. Csak a MA áll rendelkezésünkre ahhoz, hogy jövendő épülhessen reá. A MA. A múlt menthetetlenül elveszett, s a jövendő nem egyéb, mint a jelenidők egymásba láncolódo sorozata. A jövő nem hozhatja meg azt, amit a jelen elmulaszt.

Mindeddig azonban csak egy maroknyi kis csoport állt mellém ebben a küzdelemben. Négy száz másfélmillióból. Mert a statisztika szerint ennyi magyar származású amerikai állampolgár él ebben az országban. Másfélmillió. S ebből a másfélmillióból négy száz vállalta csak a magyar származással járó felelősséget. De még ezek között is akad, aki nem látja szükségét annak, hogy angol nyelven is adjunk ki könyveket. Pedig a könyv: gondolatátvitel. Mondanivaló tudatosítása másokban. De csak akkor, ha tolmácsolni tudja gondolatainkat, az olvasók nyelvén. A könyv csak akkor ér valamit, ha el tudja azt olvasni azok, akiket meg akarunk nyerni a magunk ügye mellé. Ebben az esetben a könyv ma a legeredményesebb fegyver a világon. Valaki megírja, valaki kiadja, mások terjesztik. Sokan elolvassák. A könyv lapjairól behull egy

mag az emberi tudatba, kicsírázik és változtat valamit a világon: megszépíti, vagy elcsúfítja, akár a virág vagy a gyom. Azon múlik, hogy miféle magot ültet bele az emberi tudatba.

Könyvek szabadították reánk a kommunizmust. Könyvek hozták létre nemlétező országokat: Nagy-Romániát, Csehszlovákiát, Jugoszláviát. A könyv fegyver azok kezében, akik használják. Mi magyarok harcoltunk tankokkal, repülőgépekkel, ágyúkkal és géppuskákkal. Minden háborúnkat elvesztettük. Ideje, hogy megtanuljunk a leg-erősebb fegyver: a KÖNYV használatát. Ha a másfélmilliónyi magyar származású amerikaiból mindössze tizenötezer, vagyis egy százalék, évente csak tíz angol nyelvű könyvünket aján-dékozná szét angol nyelvű szomszédai, barátai között, évente legalább 150 ezer ember tudatába ültetnék bele a magot, melyből világváltozásokat csíráztat az idő. Amíg csak negyszáz magyar végzi ezt a munkát, addig bizony az igazság ismerete nagyon lassan terjed. S ugyanakkor szomorú hűségbizonyítványt állít ki a történelem előtt.

Önkéntelenül is fölveti a kérdést, különösen az angolszász megfigyelőben: miféle népség ez, kik magyaroknak mondják magukat, de hűséget nem éreznek fajtájukkal szemben? Nem csoda, hogy odaveszett az ország, melynek ilyen fiai vannak! Mi azonban, kik éljük is a hűséget, ha kevesen is vagyunk, de igyekszünk megtenni a magunkét s belekapaszkodunk Berzsenyi Dániel szavába: „Nem sokaság, de lélek végez csodadolgokat! Nocsak, maroknyi csapat, hadd lássunk neki a csodadolgok végzésének!”

Magyar testvéreim, én rászántam maradék életemet arra, hogy legjobb tudásom szerint próbáljam megmenteni szülőföldem népét a pusztulástól és az erőszakos elrománosítástól. Ugyanakkor pedig elvessem az angol nyelvvilág országainak a tudatába az igazság és célszerűség mag-ját, melyből adott alkalommal kibontakozhat majd a Kárpát-medence egységének helyreál-lítása. Amit tenni kell, és tenni lehet, az egyszerű. Használni kell az egyetlen rendelkezésünkre álló fegyvert: a nyomtatott betűt. Az írott szót, melynek segítségével ismeret, tudás, és megértés terjed, embertől emberig, csoporttól csoportig ebben a világban. Rokonszenvet ébreszt az elnyo-mottakkal szemben és szabadítást hoz. Mint minden fegyvernek, ennek is vannak változatai, melyeknek használatát külön-külön is meg kell tanulnunk. Ide s tova ez évszázadon keresztül használták ellenünk a nyomtatott betűt, hihetetlen sikerrel. Van tehát honnan ellessük a titkot.

Először is ott van a nehéztűzéség: a tudomá-nyos munka. Ezt használta föl Masaryk, Benes és Jorga, történelemhamisítás formájában még az első világháború előtt. Mi nem védekeztünk ellene: földarabolták Magyarországot előre kidol-gozott tervrajz szerint. Mikor sor kerülhetett volna arra, hogy a sok szenvedés, üldöztetés, ami

Trianont követte, felénk fordítsa a világ rokon-szenvét, ellenségeink megjelentek a világ könyv-piacán regényekkel, elbeszélésekkel, filmekkel, melyek vagy gúnyt űztek a magyarokból, vagy kegyetlen elnyomóknak tüntették föl, így rend-rendre megmérgezték ellenünk a közhangulatot. Mi mit tettünk ezalatt? Genfbe szaladtunk panaszkodni a Népszövetséghez. Apponyi pom-pás beszédeit néhány tucat unatkozó kiküldött meghallgatta, ennyi volt az egész. Ugyanakkor egyetlen Amerikában készült film, vagy Párizs-ban megjelent regény ezerszer többet rontott a jövőndönkön, mint amennyit Apponyi beszéde használt. Már a második világháború kitörése előtt a világ közvéleménye megérett arra, hogy eltüntesse a bajt okozó, izgága magyarokat a föld színéről. És mi még mindig csak szónokoltunk.

A második világháború után az orosz kommu-nizmus iszapja elnyelte Magyarországot. Egyet-len hangunk, ami megmaradt, a nyugatra mene-kült írók torkában volt. Két évtizeden keresztül csak egymásnak mondtuk el a magunk nyelvén mindazt a szörnyűséget, amit a világ reánk szabadított. Önkéntes száműzetésünk harmadik évtizedében döbbsztünk csak reá néhányan, nagyon kevesen, hogy ha az emberi világ megértését akarjuk nemzetünk számára meg-szerezni, akkor nem a magunk, hanem az ő nyelvén kell elmondjuk panaszainkat. Ekkor kezdjük el kiadni azokat a könyveket, amelyek a magyar kultúrát, a valóságos magyar történelmet és jogfosztott nemzetünk panaszait ismertették érthető módon a világ népeivel. Ezeket a munkákat azonban csak kevesen olvassák, akárcsak annak idején Masaryk, vagy Jorga könyveit. Ezeknek hasznát csak egy új világ-rendezés adódó alkalmával látjuk. Amire valóban szükség van ma, az a könnyű irodalom fegyve-rének széleskörű használata. Izgalmas kaland-regények, filmek, elbeszélések, angol, francia, spanyol nyelven, melyeknek magyar hősei megnyerik az olvasók rokonszenvét és a mese-szövésen keresztül belecsempészik a köztudatba mindazt a sok gátságot, amit velünk, magyarokkal elkövettek Erdélyben, a Felvidéken, mindenütt.

Háborúban élünk, magyarok, s aki nem fog fegyvert, bármilyen okból is, az elszabotálja ezt a háborút. Telik az idő, rohan az élet. Távol vannak az otthoni hegyek, s felleget-sújtotta völgyeik gödrében, gyászba temetkezve pusztul a magyar. Haragom, ha lenne félreverném. Kürtöm, ha lenne riadót fújnék rajta nappal és éjszaka! Kardom, ha lenne, vérbe mártva hordoznám körül ebben a megkergült világban. De csak a szó maradt meg nyelvem gyökerén s a vénülő hang, mely egyre rekedtebben ordítja bele ebbe a vak-siket mindenségbe: segítség, emberek! Pusztul a magyar! S immár úgy tűnik, hogy kiáltóhangom is visszhang nélkül vész el az embertelen messzeségben.

Hofi (Hofmann) Géza

(1936. július 2. - 2002. április 10.)
színész, humorista, előadóművész. 1955-60 között a kőbányai téglagyár színjátszó csoportja, 1960-63-ig a debreceni Csokonai Színház tagja. 1963-tól már önállóan, parodistaként lépett fel, mind több helyre hívták. 1969-82 között a Mikroszkóp Színpad, 1983-tól a Madách Színház tagja. 1970 óta a legnépszerűbb, legkeresettebb magyar humorista, egyedülálló jelenség, intézmény. Szakmájának vitathatatlanul és általánosan elismert királya. Egyetlen szakmai besorolás sem érvényes művészetére.

Foglalkozása egyszerűen: Hofi. Szövegeit senki más nem mondhatná el. Tulajdon képére és hasonlatosságára csiszolta a napi aktualitások ihlette poénjait. Estéről estére képes volt másfél órán át egymaga a tombolásig izzítani mindig zsúfolt nézőterének hangulatát. A színpadról „bratyizott” a publikummal, mindenkit gátlástalanul letegezett, egyaránt haverja volt az akadémikus és a segéd munkás. A mindenkori hatalmi elit gögjét, a pöffeszkedő ostobaságot gyilkos hevülettel, megsemmisítő fölényrel röhögötte ki. A kérlelhetetlen lelkiismeretességgel előkészített rögtönzéseiről példás műgonddal, ritmusérzékkel, precízen adagolt pszichológiai előkészítéssel születtek. 1971-től hat aranylemeze jelent meg. A Rádiókabaré szilvesztereinek állandó sztárja volt.

Kányádi Sándor: Április hónapja

(részlet)

Bolondos egy hónap
április hónapja,
hol kalap a fején,
hol báránybőr sapka.
Köpenyegbe burkol,
ingujjra vetkőztet;
mutatja a tavaszt
hol nyárnak, hol ősznek.

Április 11. - a költészet napja - József Attila születésnapja

1905. április 11-én született József Attila. Az ő emlékére szenteljük ezt a napot a költészet napjának. A magyar költészet nem vele kezdődött; ám ennek ellenére kiemelkedő tehetségével kiérdemelte azt, hogy az utókor számára, ne csak egy poétát, hanem egy szimbólumot lásson benne.

Részlet a Nemzeti Évfordulók Titkársága honlapjáról:

„Akár meg is fordíthatnánk a két dátumot: József Attila akkor született meg országosan elismert költőként, amikor Balatonszárszón kiállították róla a hivatalos halotti bizonyítványt. A kor- és pályatársak többsége csak a bulvárszenzációként tált halálhír után döbrent rá, milyen kivételes életművet alkotott ez a mindaddig csak „jó költő”-ként számon tartott, zavarba ejtően sokféle hangon megszólaló – ezért gyakran félreértett –, posztumusz fölfedezett zseni, akinek életútját kisgyermekkora óta váratlan veszteségek, lelki traumák, különös fordulatok szegélyezték –, s aki egyéni szenvedéseiből egyetemes érvényű költészetet teremtett.”

A Magyar Kultúra Napja

Kimagasló tehetségű emberek, akik a magyar kultúrát, Magyarországot képviselik külföldön – ők a Magyar Kultúra Követei. A magyar kultúra napja alkalmából idén hat kitüntetett vehette át az elismeréssel járó oklevelet a Magyar Tudományos Akadémián, köztük Kányádi Sándor és Esterházy Péter.

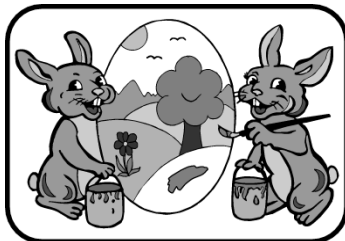
2008-ban a Magyar Kultúra Követe **Kányádi Sándor**, a Kolozsváron élő, Európa-szerte elismert költő, aki az iskolák, könyvtárak, művelődési házak állandó vendége, és ezt is tartja fő hivatásának.

„Én őszintén szólva mindig úgy neveztem magam, évtizedeken át, hogy a szavak vándorköszörűse vagyok” – vallotta be Kányádi Sándor költő.

„Nem én vagyok a magyar kultúra követe, hanem a könyveim azok” – vallotta **Esterházy Péter**, a kortárs magyar irodalom egyik legjelentősebb alakja, akit Európában a posztmodern próza elismert mestereként tartanak számon. Hozzáfűzte: „Egyet ígérhetek, se többet, se kevesebbet nem fogok dolgozni, mint eddig.”

HÜSVÉ

Szabó Magda: A nyúl (részlet)

Családon belül is lelünk előkészítésével foglalkozunk, apám bezárt zenészekreányt, zongorát, ki milyen szórakoztató könyvet olvasott, beszölgáltatta, nekem könyveim mellé papírt, ceruzát, megkezdett írásműveimet is félre kellett tennem, a család szelleme csendet követelt, a nagyhét eseményeinek lélekben való követését, bűnbánatot. Nem körbe vagy előrenéztünk, hanem hátra, saját nem kellemes titkaink, bűneink világába, nem szólhatott a rádió sem. Nagypén-teken, a reformátusok hivatalos halottak napján sorra jártuk a temetőket, meglátogattuk az ott pihenő nagyszülőket, aznap teljes böjt volt, s bár az engedélyezett, aszalt szilvából főzött leves a tálatlón állt, sose szegte meg senki a megtartóztatás idején, a feltámadás és a beállt ünnep aztán annál diadalmasabb és ragyogóbb volt. Megvalóltunk mindent, amivel Istent vagy embertársainkat megharagítottuk, aztán megkaptuk a feloldozást, s az irgalom igéi ragyogásában a húsvét ígérétevel a tavaszi napfényben egymásra mosolyogva élünk át az ünnep üzenetét, amely a hitet jelentette: egyszer majd el kell szakadnunk egymástól, nem örök a válás, a feltámadás ténye ránk sugározta a valamikori viszontlátás fényét és az újrakegyesülést azokkal, akiket szeretünk.

Miről ugatnak a kutyák?

Megfejtették a kutyák beszédét magyar etológusok. Az ELTE kutatói francia kollégáikkal együttműködve egy számítógépes programot hoztak létre, amely elemzi és értelmezi a kutyák ugatását. Ezzel felülírhatnak számos olyan elméletet, melyek szerint a kutyaugatás nem hordoz információkat.

A kutya jól tudja, ha ugat, akkor gazdija jutalmat ad majd neki. A kutyák többsége szeret ugatni, és sokféleképp teszi ezt. Az ELTE etológusai 6 ezer ebhangot rögzítettek, és egy program segítségével megállapították, hogy több száz akusztikai jellegzetesség mérhető az ugatásban. Így sikeresen meg is fejthető, mikor mit akar kifejezni a kutya. Minél mélyebb az ugatás, annál agresszívebb tendenciákat lehet benne felfedezni, illetve minél zeneibb egy hang, annál inkább fejez ki barátságot.

Duna TV

Március 8. - NŐNAP

Márai Sándor:

Füveskönyv (részlet)

A nőkről általában. - Köszönet a nőknek.

Köszönet neked, aki megszültél. És neked, aki a feleségem voltál. És neked, te harmadik, tizedik, ezredik, aki adtál egy mosolyt, gyöngédséget, egy meleg pillantást, az utcán, elmenőben, vigasztaltál, mikor magányos voltam, elringattál, mikor a haláltól féltem. Köszönet neked, mert szőke voltál. És neked, mert fehér voltál. És neked, mert a kezéd szép volt. És neked, mert ostoba és jó voltál. És neked, mert okos és jókedvű voltál. És neked, mert türelmes és nagylelkű voltál. És neked, mert betakartad hajaddal arcomat, mikor megbuktam és rejtőzni akartam a világ elől, s neked, mert tested meleget adott testemnek, mikor fáztam az élet magányában. És neked, mert gyermeket szültél nekem. És neked, mert lefogod majd puha ujjakkal a szemem. És neked, mert kenyert és bort adtál, mikor éhes és szomjas voltam. És neked, mert testedből a gyönyör sugárzott. És köszönet neked, mert jó voltál, mint az állatok. És neked, mert testednek olyan illata volt, mint a földnek az élet elején. Köszönet a nőknek, köszönet.

S
Ü
R
G
Ö
S

Egy személy részére keresek
1,5-2 szobás lakást Ulm központjában,
50 m²-ig, max. 350 EUR havi bérletért.

Telefon 0731-267617

S
Ü
R
G
Ö
S

Kaufen statt Mieten

4,60%*

p.a. nominal für 10 Jahre

- » Individuelle Baufinanzierung zu Top-Konditionen
- » Vom unabhängigen Profi mit persönlicher Beratung

Anna-Maria Schrauder
07351/154926, 0173/1941332
Ungarische Beratung
a.schrauder@web.de

*4,68 % effektiv, 100.000 Euro Darlehenssumme,
100% Auszahlung, 1% Tilgung,
60% Beleihungsauslauf,
Stand 28.01.2008, Kondition freibleibend.

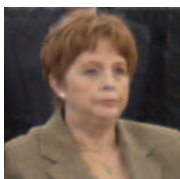
101 éves a magyar kabaré

Pillanatképek a Stuttgarti Magyar Színkör előadásáról

K
ö
sz
ö
n
j
ü
k

a
v
i
d
á
m
e
s
t
é
t
!

Fájó szívvel tudatjuk,
hogy

Totin Elzi

egyesületünk alapító
tagja

2008. február 18-án
hosszú, türelmesen
viselt betegség után
elhunyt.

Emlékét szívünkben
örökké megőrizzük.

Április 19-én, 19 órakor

Biciklivel Kőrösi Csoma Sándor nyomában....

Dr. Horváth Balázs képes beszámolója

Dr. Horváth Balázs ökológus 2007. március 26-án Göttingenből egyéni kerékpáros útra indult Indiába. 7 hónap alatt 14.000 km, 18 ország, tengerszint alatt (Kaszpi-tengernél) és felett 5300 m-en a Himalájában, mindezt egyedül, saját költségen, szponzorok nélkül, biciklivel.

Kőrösi Csoma Sándor útját járta be, Göttingentől a tibeti Zangla kolostorig, ahol Kőrösi éveket töltött a tibeti nyelv tanulmányozásával.

Útjáról, izgalmas kalandjairól képekkel illusztrált előadást állított össze.

Szerkeszti és vezeti
Darányiné
Demeter
Magdi

RADIO FREE FM
102,6 MHz Kábelén 97,7
Magyar nyelvű rádió

Szombatonként 9 órától

Az Ulmi Magyar Kultúregyesület kiadványa

Telefon: (0731) 35479

Egyesületi honlap: <http://www.ulmke-online.de>

E-Mail: info@ulmke-online.de

Felelős szerkesztő: Baczur Magdi

Tel. (07305) 21821 - E-Mail: magdi.b@web.de

Olvasó-szerkesztő: Bánrévi Magdi